

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Στις 8 Μαρτίου η εκδήλωση κάλυψε το θέμα της Μουσικής και του Χορού. Πρώτη ομιλήτρια η παρουσιάστρια των εκδηλώσεων και υπεύθυνη της οργάνωσής τους εκ μέρους του ΕΜΠ, κα *Ευγενία Κουτσουλιέρη*, που μίλησε με θέμα «Οι δρόμοι της Μουσικής».

Με τον όρο Μουσική οι αρχαίοι Έλληνες εννοούσαν τη Μουσική - Ορχηστική - Λογοτεχνία, ολόκληρη δηλαδή τη μόρφωση του ήθους και τους πνεύματος του ανθρώπου, που με την προσθήκη των μαθηματικών και της φιλοσοφίας, μπορούσαν να τον οδηγήσουν στην τελειότητα, την "εντέλεχεια».

Ακολούθησε ομιλία από την ερευνήτρια του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου της Φλωρεντίας κα *Βούλα Λαμπροπούλου* με θέμα «Ένας φιλόσοφος χορεύει». : Όλη η γη χορεύει, λέει ένας στίχος του Ευριπίδη. Στροβιλίζεται. Όλη η σκέψη της Ελλάδας λικνίζεται στους ρυθμούς της αρμονίας. Ο έρωτας, οι σφαίρες, οι θεοί, η ψυχή «είναι ένα όνειρο αγρύπνιας και έντασης», γράφει ο Πωλ Βαλερύ «που κάνει ο Νους ο ίδιος. Είναι ένα όνειρο μουσικευμένο από συμμετρίες, όλο τάξη, όλο πράξεις, διαδοχές, κινήσεις και μουσική».

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με μια εξαίσια χορευτική δημιουργία της *Ανδριάνας Παπανικολάου* και τελείωσε με τις ομιλίες των κ.κ. *Δημ. Σταθακόπουλου* ενθομουσικολόγου και *Χριστόδουλου Χάλαρη*, συνθέτη, ερευνητή.

Συναρπαστική, στοιχειοθετημένη και εξαιρετικά επιτυχής υπήρξε η ομιλία του εκδότη της βιβλιοθήκης των Ελλήνων κ. *Αδωνι Γεωργιάδη* στις 13 Μαρτίου.

Ο κ. Γεωργιάδης μίλησε με θέμα «Η ερωτική φιλία των Ελλήνων» αποκαθιστώντας μία ιστορική αλήθεια, και καταρρίπτοντας τα ψευδή και σαθρά επιχειρήματα των διαστρεβλωτών αυτής της αλήθειας.

Στις 20 Μαρτίου αναπτύχθηκε η «Αριστοτελική συλλογιστική υπεροχή» από τον κ. *Αριστοείδη Παπανδρέου*, ο οποίος είναι και ο μεταφραστής του «*Οργάνου*» του Αριστοτέλους, ενός βιβλίου που αποτελεί το κλειδί της γνώσης και που για πρώτη φορά μετά από 2500 χρόνια ήρθε στην επιφάνεια χάρι στην πολύμοχθη και πολυετή προσπάθεια του κ. Παπανδρέου.



Από την ομιλία του κ. Α. Γεωργιάδη

Δεύτερος ομιλητής της ημέρας ήταν ο πολ. μηχανικός, αρχιτέκτονας, αρχαιολόγος κ. *Κων/νος Γεωργακόπουλος* που μίλησε με θέμα «Αρχαίοι Έλληνες θετικοί επιστήμονες» που αποτελεί και τον τίτλο του βιβλίου που εκδόθηκε από τις εκδ. «ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ» σε συνεργασία με το Ε.Μ.Πολυτεχνείο.

Στις 27 Μαρτίου ένας από τους ομιλητές που εντυπωσίασαν με την ομιλία τους την περιουσία χρονιά, ο πυρ. χημικός και καθηγητής *Παύλος Δημοτάκης* μίλησε με θέμα «Έλληνες και Χάος». Ο κ. Δημοτάκης επιχειρήσει να εφαρμόσει τη χαοτική δυναμική για να ερμηνεύσει το Ελληνικό φαινόμενο. Η ανεπανάλητη συμπεριφορά των Ελλήνων κατά την ιστορική διαδρομή της φυλής, με τη δημιουργία του πολιτισμού και την κατά καιρούς έξαρση στους εξωτερικούς αγώνες και τις εμφύλιες διαμάχες, συνιστούν ένα μέγα ερώτημα, η απάντηση του οποίου θα συνέβαλε κατά πολύ στην απαραίτητη αυτογνωσία τους.

Κατά τον ομιλητή υπάρχει διαπίστωση ότι ο ελληνικός χώρος, με κέντρο το Αιγαίο, όπου ανεπτύχθη ο Ελληνικός Πολιτισμός, χαρακτηρίζεται από χαοτική γεωμετρική διάταξη, τόσο στις ακτές όσο και στο ανάγλυφο του εδάφους, με το άπειρο των λεπτομερειών και της αυτοομοιότητας. Ο Ελληνικός Χρόνος, επίσης, διακρίνεται από απρόβλεπτες διακυμάνσεις του καιρού και από τεράστια ποικιλία κλιματικών διαφορών.

Έτσι, η κυριαρχούσα μορφή του

χάους στον Ελληνικό χωροχρόνο, διαμόρφωσε μια ιδιότυπη ανθρώπινη μορφή με κύρια χαρακτηριστικά, την ανησυχία, τη δημιουργικότητα, τη φαντασία και το ασταθές του χαρακτήρα.

Σύμφωνα όμως με τη σημερινή χαοτική δυναμική και την κατά Ησίοδον Θεογονία, το γενεσιουργό χάος είναι η αρχή της οργανωμένης τάξης των πάντων. Γι' αυτό -καταλήγει ο κ. Δημοτάκης- το ασταθές των Ελλήνων και η κατά καιρούς δημιουργική έξαρσή τους, πρέπει να αποδοθούν στην μετάβαση από το υψηλής εντροπίας και πλήρους αταξίας χάος στην οργάνωση, την τάξη και τη δημιουργία.

Δεύτερος ομιλητής ο Οικονομολόγος και μουσικός κ. *Χρήστος Σταυρόδης* που ανέπτυξε ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον θέμα, την «Ανάλυση μέσου Ηλεκτρονικού Υπολογιστού της Ελληνικής Γλώσσας και τη Σχέση της με τη Μουσική και τα Μαθηματικά».

Στις 3 Απριλίου ο δικηγόρος κ. *Παναγιώτης Θαλάσσης* μίλησε με θέμα «Προσέγγιση στον χώρο των αρχαίων Ελληνικών Μυστηρίων», ενώ ο κ. *Παναγιώτης Μαρίνης*, ιατρός και συγγραφέας, έκανε αναφορά στην Θράκη και τον Ορφέα.

Ο κύκλος των ομιλιών της περιόδου 1995-96 έκλεισε με θέμα την «Άμεση Δημοκρατία» για το οποίο είχαν προσκληθεί εκπρόσωποι όλων των πολιτικών παρατάξεων.

Τις εκδηλώσεις παρουσίασαν οι κ.κ. *Ευγενία Κουτσουλιέρη* και *Αντώνης Αναστασάκης*.



Ο Δήμαρχος του Κοριλιάνο παραδίδει το σήμα της πόλεως.

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων για την αρχαία Ελλάδα έγινε επίσκεψη - Ξενάγηση στην Πάργα - Δωδώνη - Ιωάννινα, στο Νεκρομαντείο του Αχέροντα και το Μεσολόγγι από 23-25 Μαρτίου.

Σημαντική ήταν για τους συμμετέχοντες στην εκδρομή η κατάβαση και παραμονή στο χώρο του ιερού της Περσεφόνης που αντιπροσώπευε τον Κάτω Κόσμο. Μέσα στο μισοσκοτάδο που έκανε τους ανθρώπους να φαντάζονται σαν σκιές, μέσα στη σιωπή που υπέβαλε την ψυχή σε καθαριό από τα πάθη, δημιουργείται στον καθένα η αίσθηση ότι όλοι είμαστε ταξιδιώτες αιώνιοι, σ' έναν κύκλο αναγεννήσεων. Κι εκεί, στον κάτω κόσμο, θλιμμένοι και ακίνητοι και σιωπηλοί από το βάρος των παθών που κουβαλάμε στη ζωή μας και μας γίνονται δυνάστες, προσβλέπανε σε μια ουσιαστική αναγέννηση, που την αγκάλιασε ελπιδοφόρα η πρώτη επαφή με το φως. Ανεβάνοντας τη σκοτεινή σκάλα του «κάτω κόσμου» υπήρχε η αίσθηση ότι πρέπει καθέννας να γίνει καλύτερος για τον εαυτό του και τους άλλους.

Επειδή η εκδρομή συνέπεσε χρονικά με τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου, εκφωνήθηκε πανηγυρικός της ημέρας από την κα Ευγενία Κουτσουλιέρη, με θέμα «Το ενιαίο του Ελληνισμού μέσα από την ποίηση».

Οι εκδηλώσεις για την Αρχαία Ελλάδα έληξαν με την προγραμματισμένη επίσκεψη στην Κάτω Ιταλία, στην «Μεγάλη Ελλάδα».

Συγκινητική υπήρξε η υποδοχή που έγινε στους εκδρομείς από τον Δήμαρχο του Κοριλιάνο κ. Antonio Ankora και τον Πρόεδρο του Συνδέσμου των Ελληνόφωνων χωριών της Νοτίου Ιταλίας, στο Δημαρχείο της πόλης.

Ο Δήμαρχος σε τελετή επέδωσε στους επικεφαλής των εκδρομικών κ.κ. Ευγενία Κουτσουλιέρη και Αντώνη Αναστασάκη, το επίσημο σήμα της πόλης για το ενδιαφέρον τους να επισκεφτούν τις ελληνόφωνες περιοχές, για την οργάνωση των εκδηλώσεων για την Αρχαία Ελλάδα και για τη συμβολή τους στην συγκέντρωση υπογραφών για την καθιέρωση της Ελληνικής γλώσσας ως επίσημης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Δήμαρχος επαίνεσε την προσπάθεια του Πολυτεχνείου και τη συμβολή του στα πολιτιστικά και εν γένει στα κοινωνικά πράγματα και τόνισε ότι θα ήταν ευτυχής για μια στενότερη επαφή και συνεργασία των ελληνόφωνων περιοχών με το ΕΜΠ.

Το σήμα της πόλεως του Κοριλιάνο προσφέρθηκε στο ΕΜΠ από την κα. Κουτσουλιέρη και τον κ. Αναστασάκη οι οποίοι έκριναν πως του ανήκει για το έμπρακτο ενδιαφέρον που δείχνει τα τελευταία χρόνια για την ελληνική γραμματεία και παράδοση και διότι υπήρξε το πρώτο Α.Ε.Ι. που άνοιξε τις πύλες του στο ευρύτερο κοινό, με τις εκδηλώσεις για την Αρχαία Ελλάδα και πλήθος άλλων εκδηλώσεων και συνεργασιών πολιτιστικού και κοινωνικού περιεχομένου.

Πρώτος σταθμός μετά το Κοριλιανό

στο Ρέντζιο που αναμφίβολα απεικονίζει καλύτερα τη ζωή στη «Μεγάλη Ελλάδα». Οι πλούσιες συλλογές του Μουσείου του που συμπεριλαμβάνουν επίσης μία πινακοθήκη, συνοψίζουν ολόκληρη την Καλαβρία από την προϊστορία ως το Μεσαίωνα. Στο Μουσείο του Ρέντζιο μάλιστα υπάρχουν τα δύο ορυχάλκινα αγάλματα που πρόσφατα βρέθηκαν σε αρχαίο ναύγιο και είναι γνωστά ως «Πολεμιστές του Ριάτσε».

Το Ρέντζιο είναι πρωτεύουσα της Καλαβρίας και στην αρχαιότητα έφερε την ονομασία Ρήγιο (από το ρήμα ρήγνιμι, που στην περίπτωση αυτή σχετιζόταν με τον βίαιο χωρισμό της Σικελίας από την Ιταλία).

Το Ρήγιο ήταν αποικία των Χαλκιδέων και η επιλογή της τοποθεσίας έγινε διότι θύμιζε τα στενά του Ευρίπου.

Κατά την αρχαιότητα στο Ρήγιο ανθούσαν οι τέχνες και τα γράμματα και μεταξύ άλλων έζησαν εκεί ο ποιητής Ίβυκος, οι ιστορικοί Γλαύκος και Ίππυς και ο γλύπτης Πυθαγόρας.

Επόμενος σταθμός η Μεσσήνη που στην αρχαιότητα έφερε το όνομα Ζάργλη. Ιδρύθηκε από Χαλκιδείς και αργότερα ήρθαν και άλλοι άποικοι από την Εύβοια. Η αρχική ονομασία Ζάργλη, προερχόταν από τη σικελιώτικη λέξη ζάργλο που σημαίνει δρεπάνι και απέδιδε το σχήμα των ακτών και του κόλπου όπου χτίστηκε η πόλη.



Το «αυτί του Διονύσου» στις Συρακούσες.

Στα μέσα του 5ου π.Χ. αιώνα στη Ζάγκλη εγκαταστάθηκαν Μεσσήνιοι πρόσφυγες, στους οποίους οφείλεται και η νεώτερη ονομασία της πόλης.

Μέσω φέρυ οι εκδρομείς πέρασαν στη Σικελία και κατευθύνθηκαν στην Ταορμίνα, την αρχαία Ελληνική πόλη Ταυρομένιο, που χτίστηκε από Ευβοείς αποίκους.

Ένα από τα σημαντικά κτίσματα είναι το αρχαίο θέατρο χωρητικότητας 15.000 θεατών, από τις κερκίδες του οποίου φαίνεται το ηφαιστειο της Αίτνας.

Επόμενος σταθμός η γραφική πόλη Τζιαρντίνι Νάξος, που είναι και η αρχαιότερη αποικία της Σικελίας χτισμένη από Χαλκιδείς, Μεγαρείς και Ναξίους. Από τους Ναξίους πήρε και το όνομα η πόλη, στην ονομασία της οποίας προστέθηκε και το Τζιαρντίνι λόγω των υπέροχων κήπων που έχει η σημερινή πόλη. Γνωστός από τον Θουκυδίδη είναι ο βωμός στον θεό Απόλλωνα που ανήγειραν οι Νάξιοι καθ' υπόδειξη του Μαντείου των Δελφών και στον οποίο θυσίαζαν οι επίσημοι όλων των άλλων πόλεων. Λόγω των ηφαιστιογενών εδαφών της περιοχής ευδοκίμησε η άμπελος και έτσι οι Νάξιοι φημιζόντουσαν για το κρασί τους. Επόμενο λοιπόν ήταν να λατρεύουν τον Διόνυσο, τον οποίο απεικόνισαν και στα νομίσματά τους.

Η συνέχεια του ταξιδιού έφερε τους εκδρομείς στις Συρακούσες. Εκεί στο νησάκι Ορτυγία, το ελληνικό λίκνο των Συρακουσών, επισκέφτηκαν τα ερείπια του ναού του Απόλλωνα, που είναι από τους αρχαιότερους ναούς της Σικελίας, χτισμένος τον 6ο αιώνα π.Χ., συνέχισαν στην Νεάπολη, όπου υπάρχει ο βωμός του Ιέρωνα κατασκευασμένος το 228 π.Χ. και προορισμένος για τις δημόσιες θυσίες. Ακολούθησε επίσκεψη στο ρωμαϊκό αμφιθέατρο του 3ου μ.Χ. αιώνα, στο ελληνικό θέατρο χωρητικότητας 15.000 θεατών, το λατομείο του Παραδείσου από όπου βγήκαν τα υλικά για το χτίσιμο των Συρακουσών και στο οποίο βρίσκεται και το «αυτί του Διονύσου», τεχνητή σπηλιά, που σύμφωνα με έναν θρύλο χρησιμοποιεί στον Διόνυσο για να υποκλέπτει τις συνομιλίες των αιχμαλώτων του.

Η πόλη των Συρακουσών ιδρύθηκε από τους Κορινθίους του 7ου αιώνα π.Χ. και υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα λιμάνια της Μεσογείου. Κατά τον Κικέρωνα ήταν η μεγαλύτερη και φραιότερη ελληνική αποικία. Η μεγάλη παραγωγή σιταριού και οίνου ανέπτυξε οικονομικά την πόλη και βοήθη-



Το θέατρο της Ταορμίνας.

σε και στην ανάπτυξη της ναυτιλίας. Η πόλη επεκτάθηκε και απέκτησε τον μεγαλύτερο πληθυσμό ενώ ίδρυσε και τρεις αποικίες την Άκρα, την Κασμένη και την Καμάρινα. Στις Συρακούσες άνθισαν οι τέχνες και τα γράμματα και πλήθος ποιητών ντόπιοι ή από τη μητρόπολη βρέθηκαν εκεί, όπως ο Αισχύλος, ο Σιμωνίδης ο Κείσιος, ο Πίνδαρος, ο Επίχαρμος, ενώ με στίχους εξέφρασαν την φιλοσοφία τους ο Παρμενίδης και ο Εμπεδοκλής, δύο δε από τους τυράννους της πόλης, ο Διονύσιος ο Πρεσβύτερος και ο Νεώτερος υπήρξαν ποιητές.

Επόμενος σταθμός η αρχαία πόλη των Σελινόντα, που ιδρύθηκε το 629 π.Χ. από αποίκους Μεγαρείς.

Εκεί βρίσκονται τα ερείπια του ναού

του Απόλλωνα, της Ήρας, της Αθηνάς. Ακόμη τα ερείπια του χθόνιου ιερού της Μαλοφόρου, όπου σταματούσαν οι επικήδειες πομπές που κατευθύνονταν στην νεκρόπολη της Μανικαλούγκα.

Ακολούθως οι εκδρομείς επισκέφθηκαν τον Αγάγαντα, πόλη χτισμένη το 580 π.Χ. από τους κατοίκους της Γέλας και αποίκους Ροδίους. Ο Αγράγαντας υπήρξε μια από τις πλουσιότερες και σπουδαιότερες πόλεις της αρχαιότητας με πλήθος μνημείων που και σήμερα αφήνουν εκστατικό τον επισκέπτη. Στον τεράστιο αρχαιολογικό χώρο της Κουλάδας των Θεών, βρίσκονται ο ναός της Δήμητρας που αναγέρθηκε το 480-460 π.Χ. και ο ναός του Ολυμπίου Διός, ο μεγαλύτερος από τους Σικελικούς ναούς, ο οποίος



Το θέατρο των Συρακουσών.



Από την επίσκεψη στο Μεταπόντιο.

δεν είχε κιονοστοιχία αλλά ήταν τετράπλευρος με συμπαγή τοίχο και τοιχοφρεΐς ημικίονες.

Στα μεσοκίονια είχαν τοποθετηθεί Ατλαντες που με τους βραχίονές τους υποβάσταζαν το επιστήλιο. Στο χώρο υπήρχαν ακόμη ο ναός του Ηρακλή,

περίπτερος, εξάστυλος ναός με 15 κίονες στις μεγάλες πλευρές, που θεωρείται και ο αρχαιότερος στην πόλη και ο ναός της Ήρας με ανέπαφα μέχρι σήμερα το επιστήλιο και τους κίονες της Β' πλευράς.

Παντού τριγύρω υπάρχουν νεκρο-

πόλεις διαφόρων εποχών, στίτια ελληνικού τύπου και ψηφιδωτά δάπερα.

Υπάρχει ακόμη εξαιρετικού ενδιαφέροντος Αρχαιολογικό Μουσείο με μεγάλη συλλογή αγγείων και περίφημο γλυπτό που παριστάνει τον μόνο Γίγαντα - Ατλαντα που διασώθηκε, υπάρχουν τα μνημεία των τυράννων Φάλαρι και Θήρωνα και διασώζεται το αρχαίο τείχος της πόλης.

Τον 5ο αιώνα έζησε στον Ακράγαντα ο περίφημος φιλόσοφος Εμπεδοκλής που θεωρείτο ήρωας της Δημοκρατίας ο οποίος κατά την παράδοση για αποκάθαρση επέλεγε να τελειώσει τη ζωή του πηδώντας στον κρατήρα του Ηφαιστείου της Αίτνας.

Φύγαμε από την Κάτω Ιταλία με την αίσθηση του παλαιού της μεγαλείου και την θλίψη της σημερινής της εγκατάλειψης. Φύγαμε έχοντας στ' αυτιά την παράκληση των κατοίκων και του Δημάρχου του Κοριλιάνο, να μην τους ξεχνάμε στον αγώνα τους να κρατήσουν την γλώσσα και τα ελληνικά έθιμα. Μια παράκληση που σίγουρα πρέπει όλους να μας προβληματίσει.

(Επιμέλεια: **Ευγενία Γ. Κουτσογιέρη**)

Καθιέρωση της Ελληνικής ως επίσημης Γλώσσας στην Ε.Ε.

Στο τεύχος 11 του περιοδικού «ΠΥΡΦΟΡΟΣ» (Ιαν.-Φεβρ. 1994) ανακοινώθηκε η πρόταση των Ισπανών για αναγνώριση της αρχαίας ελληνικής γλώσσας ως επίσημης Γλώσσας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το πλήρες κείμενο, για να το ξαναθυμηθούμε είχε ως εξής:

«Οι Ισπανοί Ευρωβουλευτές έκαναν πρόταση για αναγνώριση της Αρχαίας Ελληνικής ως Ευρωπαϊκής Διεθνούς γλώσσας, εφ' όσον η Ελληνική είναι η μητέρα των Ευρωπαϊκών γλωσσών, τις οποίες και απεκάλεσαν «διαλέκτους» της Ελληνικής.

Το εκπληκτικό δε που απεκάλυψαν είναι πώς η ελληνική είναι η μόνη γλώσσα που οι υπολογιστές προηγμένης τεχνολογίας μπορούν να δεχθούν νοηματικά, ενώ όλες τις άλλες τις απορρίπτουν ως σημειολογικές.

Μόνο στην Ελληνική δέχονται τη μαθηματική δομή και κυρίως την αρμονική και γεωμετρική έκφραση και απεικόνιση. Μάλιστα τη θεωρούν ατέρμονα, δηλ. μη οριακή γλώσσα, απειροστική, ως συμπαντικό ηχητικό δρώμενο.

Σήμερα που οι υπολογιστές θεωρούνται και είναι «βασικοί συνεργάτες» για την εξέλιξη των επιστημών, η συμβολή της αρχαίας ελληνικής γλώσσας αρχίζει να αναγνωρίζεται όλο και περισσότερο, εφ' όσον μόνο σ' αυτή βρίσκουν λεκτικά αναπτύγματα και νοητικές εκφράσεις για να εκφραστούν. Έτσι, κατά τους Ισπανούς Ευρωβουλευτές χωρίς την αρχαία ελληνική γλώσσα, είναι αδύνατον να προχωρήσει η επιστημονική σκέψη και η εξέλιξη των πανεπιστημίων».

Η είδηση πέρασε στα “φιλά” κάποιων εφημερίδων, ενώ οι αρμόδιοι δεν φάνηκε να έδωσαν και ιδιαίτερη σημασία, σε μια πρόταση που τιμούσε όλη την Ελλάδα. Οι Έλληνες Ευρωβουλευτές δεν ενημέρωσαν την Ελληνική κοινή γνώμη και όπως εκ των υστέρων απεδείχθη δεν υποστήριξαν την πρόταση των Ισπανών στο Ευρωκοινωνικό βούλιο. Οι Ισπανοί όμως επανήλθαν με την ίδια πρόταση στις 22 Μαρτίου 1995 και όπως φαίνεται δεν έχουν σκοπό να παραιτηθούν από την πρότασή τους.

Το ΕΜΠ ως οργανωτής των εκδη-

λώσεων για την Αρχαία Ελλάδα έλαβε γνώση της προτάσεως των Ισπανών Ευρωβουλευτών, που προέρχεται κατά κύριο λόγο από το ενδιαφέρον των Βάσκων Ακαδημαϊκών κ.κ. Sagredo και Puhana, στην Ακαδημία των οποίων είναι μέλη (απαραίτητη προϋπόθεση για τα μέλη της Ακαδημίας είναι και η γνώση της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας).

Μετά την επίσημη γνωστοποίηση της προτάσεως, οι οργανωτές των εκδηλώσεων για την Αρχαία Ελλάδα το **Ε.Μ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ** και το **ΙΔΕΟΘΕΑΤΡΟ**, θεωρώντας ότι η πρόταση τιμά ιδιαίτερα τη χώρα μας και δημιουργεί υψίστη υποχρέωση υποστήριξης της και ακόμη ότι η καθιέρωσή της στην ευρωπαϊκή ένωση αφορά όλους μας, συνέταξαν έγγραφο για συλλογή υπογραφών, το οποίο εστάλη στον Πρόεδρο της Βουλής, σε Δήμους, Κοινότητες, Πρυτανείες ΑΕΙ και στην Ακαδημία Αθηνών, ενώ με δελτίο τύπου ενημερώθηκαν και τα Μ.Μ.Ε.

Η συγγέντρωση των υπογεγραμμένων εντύπων και η προώθησή τους στον Πρόεδρο της Βουλής έχει ανατε-